

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Mirar enlaire

Molts dels esdeveniments i moments més importants de la història han succeït en la discreció, en el silenci, en l'ocultament. Ningú va poder ser testimoni de l'origen de l'univers; ningú, tret de l'àngel i Maria, va ser testimoni de l'Encarnació del Fill de Déu; només quatre o cinc dones, un deixeble i uns soldats van ser presents al peu de la creu en el Calvari; ningú va veure's obrir el sepulcre del qual va sortir Jesús victoriós. I només el petit grup dels apòstols van poder ser testimonis, ells sí, de l'Ascensió de Jesucrist al cel, del seu retorn al seu Pare del cel.

I aquesta és la festa que celebrem aquest diumenge, l'Ascensió gloriosa de Jesucrist al cel, la seva victòria definitiva; i nosaltres, encara que no hi érem en aquella muntanya, encara que no hem vist res, ho creiem igual que si ho haguérem vist, amb la mateixa joia, amb la mateixa sorpresa i admiració que els apòstols. L'Ascensió del Senyor és la festa del retorn a casa, del fill que torna a trobar-se amb la família després d'haver dut a terme la missió que el Pare li havia confiat.

Per això ens alegrem amb Jesús, el lloem i el felicitem a Ell i al Pare del cel perquè és el retrobament de Déu amb la humanitat en Jesucrist, que és Déu fet home.

L'Ascensió, de Rembrandt

I la seva entrada al cel, assegut a la dreta de Déu, ens ha de fer pensar també en el nostre retorn a casa, el nostreencontre definitiu amb Déu. No serà el mateix, és clar, però també nosaltres que som fruit d'una crida a la vida i a participar de la nova vida de Fills de Déu, sabem que el fi-

nal del nostre camí en aquest món no és tampoc el nostre final perquè estem cridats a participar de la victòria i de la glòria del Senyor Ressuscitat, no pels nostres mèrits certament, sinó per l'amor i misericòrdia de Déu.

Sovint mirem massa cap a la terra, ens falta aixecar més els nostres ulls i sobretot el nostre cor cap al cel. Som com el que va caminant pels carrers de la vida sense pensar que allà a dalt hi ha un cel, lluminós i feliç que ens espera. Les dificultats, els maldecaps, les distraccions del camí i també les llums, les músiques, les veus i les paraules que ens envolten i atordeixen massa sovint ens impedeixen elevar els nostres ulls més enllà del que hi tenim davant.

L'Ascensió del Senyor és l'aval, el passaport que Ell ens ha volgut deixar per al nostre caminar per aquest món com a ciutadans del cel. És el que en diem l'esperança de la vida eterna. Sí, és veritat que tenim molta feina a fer aquí a la terra, però no

podem oblidar que un dia tornarem com Jesús amb la nostra veritable família, i que l'únic que comptarà llavors serà l'amor amb què hàgim viscut la nostra missió. Acostumem-nos a aixecar de tant en tant els ulls al cel, des d'on ens mira amb amor el Senyor, i ens hi espera.

ENTREVISTA

Lleó XIV
i la IA

EMILI MARLÉS

L'elecció del cardenal Robert Francis Prevost com a Papa ha estat en general molt ben rebuda. Una de les primeres decisions que va prendre va ser la de triar el nom de Lleó XIV, i una de les qüestions en les quals vol fer incidència és la intel·ligència artificial. El Dr. Emili Marlés, professor de la Facultat de Teologia de Catalunya (AUSP) i rector de la parròquia Sant Pere d'Octavià de Sant Cugat del Vallès, que fa un breu retrat del pontífex, assegura que Lleó XIV vol que la IA «es posi al servei del bé dels homes».

Per què afirmes que Lleó XIV és un Papa d'IA?

Perquè crec que si haguéssim posat un *prompt* amb les característiques que li demanaríem a ChatGPT per elegir un Papa, gairebé totes les té el papa Lleó. I és un Papa ChatGPT perquè, com ell ha dit, una de les seves preocupacions és com fer que la intel·ligència artificial es posi al servei del bé dels homes.

Què destacaries d'ell?

És un home enamorat de Jesús, missioner fins a la medul·la. És molt sensible als pobres i a les persones que passen dificultat. És una persona de caràcter equilibrat i amb molta pau interior. Té una gran capacitat de lideratge i, per això, ha ocupat càrrecs molt importants des de ben jove: amb 45 anys era el superior mundial dels Agustins! Això l'ha fet viatjar per tot el món, perquè l'orde és a 50 països. Quan va sortir al balcó ens va guanyar el cor de seguida, perquè quan parla transmet molta pau.

Parla cinc llengües... i és matemàtic!

Sí, aquesta dimensió comunicadora li anirà molt bé. I m'agrada molt que sigui matemàtic... perquè jo soc de ciències! Penseu que la visió analítica que hagi pogut adquirir amb l'estudi de les matemàtiques el pot ajudar molt a l'hora de pensar solucions als problemes. També, el fet que sigui esportista —juga al tennis— és una novetat del que és un Papa. Se'l veu un home molt serè, un home molt de Déu, que és l'important, perquè un Papa ens ha d'ajudar a apropar-nos a Jesucrist.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Compartint amb
paraules i amb obres

Van arribant els fidels, fins a seixanta i escaig, als locals parroquials. Són les sis d'un dissabte a la tarda. De mitjana edat per amunt. Ocupen els seients de la sala, després de deixar les manges que aporten al sopar comunitari que clourà la trobada. Es reuneixen cada mes. A dos quarts de set comença la ponència inicial amb el tema: «Créixer en solidaritat». Segueixen amb atenció l'exposició: un cop d'ull al món per constatar la realitat de l'entorn, les diferències econòmiques i de la crisi a una desmoralització generalitzada. Amb aquestes dades es llancen les preguntes: quins sectors pateixen més?, quins són els més afectats? Es fa palès que darrere les constatacions hi ha persones i famílies que en pateixen les conseqüències. Reflexió a la llum de la Paraula de Déu. De la lectura de diversos fragments de l'Escriptura s'arriba a la necessitat de compartir per sortir-nos-en. Potenciar la fraternitat. Créixer en solidaritat. Cadascú des de les seves possibilitats però tots amb una mateixa preocupació pels altres. Sortir-nos-en junts, sense deixar ningú enrere.

Seguí la celebració de l'Eucaristia, participada i viscuda. Lectures, cants i pregàries. Compartir el pa i el vi i escoltar la Paraula de Déu. Jesucrist enmig de la comunitat aplegada en el seu nom.

De la taula eucarística a la taula de l'amistat amb allò que entre tots han aplegat. Acabar de rematar aspectes del tema, intercanviar informacions, interressar-se els uns pels altres, bastir comunitat.

Aquella nit, un dels assistents escrivia: «Abans, quan pregàvem pels necessitats, pels sense sostre, pels que passen fam, pels que han estat exclosos de la societat, segurament a molts de nosaltres ens costava posar-los una cara i un nom. Darrerament, però, tots coneixem algú que s'ha quedat sense feina, que pateix per arribar a final de mes, que té por de perdre la casa on viu i que, en molts moments sent vergonya pel que li està passant. Senyor, et demanem per totes les persones afectades per la crisi, les anònimes i les més properes, però sobretot et demanem que nosaltres sapiguem fer-nos presents en les seves vides i reconfortar-los en la dificultat amb paraules i amb fets materials d'amistat.»

Una activitat parroquial senzilla que treballa la formació dels seus membres, la vivència espiritual que mou a la pràctica d'obres bones i fraternals i la celebració com a comunitat eucarística. «Vetlem els uns pels altres per animar-nos a l'amor fratern i a les bones obres» (He 10,24).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Crear cultura
y entornos humanos

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Comenzamos nuestra reflexión en la Jornada dedicada a las Comunicaciones Sociales, con un sincero ¡gracias! a nuestros hermanos comunicadores. Nos han acompañado en la partida de Francisco y la llegada de León XIV.

El papa Francisco iniciaba su Mensaje para esta celebración con palabras que llamaban al corazón, a la paz, a la esperanza compartida en este año jubilar. «Compartan con mansedumbre la esperanza que hay en sus corazones» (cf. 1P 3,15-16). Recordando al papa Francisco, el Santo Padre León XIV reiteró la invitación de aquel y dice: «desarmemos la comunicación de todo prejuicio, rencor, fanatismo y odio; purifiquémosla de agresiones».

Cuando el Papa recibió a los periodistas, el pasado 12 de mayo, señaló que la

comunicación «no es solo transmisión de información, sino creación de una cultura, de entornos humanos y digitales que se conviertan en espacios de diálogo y confrontación».

Esta definición, aunque dirigida a los comunicadores, sirve para cada uno de nosotros en nuestras actividades y nuestras relaciones familiares. También podemos y hemos de seguir la llamada que les hacía de «crear cultura y entornos humanos». Si a ellos, en su trabajo, les decía que elijan «consciente y valientemente el camino de la comunicación pacífica»; en el nuestro, podemos poner el valor prominente de la paz en las relaciones fraternas y pacíficas.

Que María, Madre de la Paz y de la Esperanza, nos lo alcance.

Lectures
de la missa
diària
i santoral

2. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.)

[Ac 19,1-8 / Sl 67 / Jn 16,29-33]. Sant Marcellí i sant Pere, mrs. romans (s. IV). Sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona. Sant Eugeeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

3. ■ Dimarts [Ac 20,17-27 / Sl 67 / Jn 17,1-11a]

Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887). Sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan Grande, rel. hospitalari; santa Clotilde, reina francesa.

4. □ Dimecres [Ac 20,28-38 / Sl 67 / Jn 17,11b-19]

Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. Caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

5. ■ Dijous [Ac 22,30; 23,6-11 / Sl 15 / Jn 17,20-26]

Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda. Sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

6. □ Divendres [Ac 25,13-21 / Sl 102 / Jn 21,15-19]

Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. Premonstratencs (Opraem, 1120). Sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcellí Champagnat, prev., fund. Gns. Maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquileia, bisbe. Beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cinctorres, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.

7. □ Dissabte [Ac 28,16-20.30-31 / Sl 10 / Jn 21,20-25]

Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vis-tremond, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. ■ † Diumenge vinent, Diumenge de Pentecosta (lit. hores: 4a setm.)

[Ac 2,1-11 / Sl 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 / Jn 20,19-23]. Sant Guillelm, bisbe de York; santa Cal·liope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, ¿és ara que restablireu la reialesa d'Israel? Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra».

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, ¿per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel».

Salmo responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 24,46-53)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt». Després se'ls endugué fora, fins a prop de Bet-Hània, alçà les mans i els beneí. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I continuament eren al temple donant gràcies a Déu.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios.

Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «guardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y «hasta el confín de la tierra».

Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo».

Salmo responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor altísimo es terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas; / tocad para Dios, tocad; / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos: El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder a favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no solo en este mundo, sino en el futuro.

Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

✠ Conclusión del santo Evangelio según san Lucas (Lc 24,46-53)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Así está escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto. Mirad, yo voy a enviar sobre vosotros la promesa de mi Padre; vosotros, por vuestra parte, quedaos en la ciudad hasta que os revistáis de la fuerza que viene de lo alto». Y los sacó hasta cerca de Betania y, levantando sus manos, los bendijo. Y mientras los bendecía, se separó de ellos, y fue llevado hacia el cielo. Ellos se postraron ante él y se volvieron a Jerusalén con gran alegría; y estaban siempre en el templo bendiciendo a Dios.

COMENTARI

Ara, no veiem físicament Jesús, el Ressuscitat

MM. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral

Avui celebrem i recordem amb fe que Jesucrist és el Vivent, el Ressuscitat. Encara que és invisible als nostres ulls corporals, sabem que està ben present entre nosaltres, i en la seva Església.

Sabem, que ben significativament es fa present per mitjà d'aquells signes sagrats en els que Ell mateix ha promès la seva presència real, i que anomenem Sacraments. Sabem que Crist mai ens deixa sols.

La vida cristiana no es basa únicament en realitats palpables, ni viu solament d'uns records del passat. Jesús Ressuscitat és ben present entre nosaltres, encara que no el veiem físicament i material. I els cristians som cridats a ser testimonis de tot el que Crist va fer i va ensenyar en la seva vida mortal; i testimonis, també, de la seva Resurrecció i Ascensió al cel.

A més, Jesucrist ens promet la vida, més enllà de la mort del nostre feble cos físic; ens promet la vida per sempre; ens vol feliços al seu costat.

No ens podem quedar aturats mirant el cel, tot i que aquesta sigui una realitat futura que esperem viure amb plenitud. No podem descuidar les coses de la terra que ens pertoca realitzar. Cal que mirem al cel, però tocant sempre de peus a terra, i tenint ben clar que és Déu qui ens ha posat en aquest món i societat, i l'hem d'intentar construir amb pau, bondat, fraternitat i esperança.

Al terme de la nostra vida terrenal, Ell ens espera per viure feliçment en la seva presència. Aquest és el motiu de la nostra esperança. Però ara, en la nostra realitat actual, se'ns demana que en aquest nostre món fem tot el que ens sigui possible per fer més realitat, ara i aquí, la vida nova que Jesucrist ens ha anunciat i ens ha promès.

No podem dir que estímem Déu, que no el veiem, si no estímem i ajudem els nostres germans que tenim al costat. Seguir el missatge de Jesús ha de conduir-nos al més gran i veritable humanisme. Però tampoc podem quedar-nos tan atrapats per les qüestions materials que arribem a pensar que no hi ha res més.

Cal que siguem persones ben arrelades i compromeses dins del nostre món, però mirant endavant vers la nova realitat que el Senyor ens vol donar.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Divendres 6 de juny, a les 19.30 h. Confirmacions a la parròquia de Sant Joan Baptista de Matadepera.

Dissabte 7 de juny, a les 11.00 h. Trobada de diaques permanents al Seminari diocesà de Valldoreix.

Diumenge 8 de juny:

— **A les 10.00 h.** Missa del Rocío de la FECAC a Can Petit (Terrassa).

— **A les 12.30 h.** Missa de la comunitat equatoguineana de Terrassa a la parròquia de Sant Llorenç de Terrassa.

— **A les 20.00 h.** confirmacions de la parròquia del Sant Esperit, a la Catedral.

Eucaristia i un refrigeri a la sala parroquial, culminant amb un pastís commemoratiu.

Baptismes de Casa Guadalupe. 9 infants de Casa Guadalupe, associació que acompanya mares i protegeix la vida en situacions de risc, van ser batejats dissabte 24 de maig a la Catedral. En la seva homilia, el bisbe Salvador Cristau va destacar la vida com un do de Déu que cal protegir des de la concepció fins al seu final natural.

Recés per al laïcat. La Delegació General per al Laïcat, Família i Vida va or-

ganitzar, el diumenge 25 de maig al matí, un recés per a laïcs al noviciat de Puresa de Maria, on el bisbe Salvador va meditar sobre el paper dels laïcs com a testimonis de la resurrecció, acompanyat de la distribució del document de la Conferència Episcopal Espanyola sobre ser testimonis d'esperança amb motiu de la Pentecosta.

A més a més...

Exercicis espirituals per a religiosos. La Delegació Episcopal per a la Vida Consagrada organitza un retir d'exercicis espirituals per a religiosos, del 20 al 26 de juliol de 2025 a la Casa Mare de Déu de Montserrat, a Caldes de Montbui.

Celebració de l'aniversari de la creació de la diòcesi. El diumenge 15 de juny de 2025 se celebrarà l'aniversari

de la creació de la diòcesi amb una Eucaristia presidida pel bisbe Salvador i celebrada per l'arquebisbe de Sevilla, Josep Àngel Saiz, a les 18 h al santuari, seguida d'un refrigeri popular. Prèviament es preparen vídeos per les xarxes i materials per a parròquies i moviments per motivar la participació.

Llibres

Esperança. L'autobiografia, del papa Francesc. Aquest llibre de 340 pàgines, editat per l'Editorial Rosa dels Vents, és la novel·la d'una vida i, alhora, un testament moral i espiritual destinat a fascinar lectors d'arreu del món i a fer visible el seu llegat d'esperança per a les generacions futures.

Notícies

Commemoració del 2n aniversari de la institució de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat a Matadepera. El 20 de maig es va celebrar el segon aniversari de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Matadepera amb un acte a l'església, que va incloure el res del Rosari, una

CARTA DOMINICAL

† **SALVADOR CRISTAU COLL**
Obispo de Terrassa

Mirar hacia arriba

Muchos de los acontecimientos y de los momentos más importantes de la historia han sucedido en la discreción, en el silencio, en el ocultamiento. Nadie pudo ser testigo del origen del universo; nadie, salvo el ángel y María, fue testigo de la Encarnación del Hijo de Dios; solo cuatro o cinco mujeres, un discípulo y unos soldados estuvieron presentes al pie de cruz en el Calvario; nadie vio abrirse el sepulcro del que salió victorioso Jesús. Y solo el pequeño grupo de los apóstoles pudieron ser testigos, ellos sí, de la Ascensión de Jesucristo al cielo, de su regreso a su Padre celestial.

Y esta es la fiesta que celebramos este domingo, la Ascensión gloriosa de Jesucristo al cielo, su triunfo definitivo; y nosotros, aunque no estábamos allí en aquella montaña, aunque no hemos visto nada, lo creemos igual que si lo hubiéramos visto, con la misma alegría, con la misma sorpresa y admiración que los apóstoles.

La Ascensión del Señor es la fiesta del regreso a casa, del hijo que vuelve a encontrarse con la familia después de haber realizado la misión que el Padre le había confiado.

Por eso nos alegramos con Jesús, lo alabamos y lo felicitamos a Él y al Padre del cielo porque es el reencuentro de Dios con la humanidad en Jesucristo, que es Dios hecho hombre. Y su entrada en el cielo sentado a la derecha de Dios debe hacernos pensar también en nuestro regreso a casa, en nuestro encuentro definitivo con Dios. No será lo mismo, está claro, pero también nosotros que somos fruto de una llamada a la vida y a participar de la nueva vida de Hijos de Dios, sabemos que el final de nuestro camino en este mundo no es tampoco nuestro final porque estamos llamados a participar de la victoria y de la gloria del Señor Resucitado, no por nuestros méritos ciertamente, sino por el amor y misericordia de Dios.

A menudo miramos demasiado hacia la tierra, nos falta levantar más nuestros ojos y sobre todo nuestro corazón hacia el cielo. Somos como el que va caminando por las calles de la vida sin pensar que ahí arriba hay un cielo, luminoso y feliz que nos espera. Las dificultades, los quebraderos de cabeza, las distracciones del camino y también las luces, las músicas, las voces y las palabras que nos envuelven y nos aturden nos impiden con demasiada frecuencia elevar nuestros ojos más allá de lo que tenemos delante.

La Ascensión del Señor es el aval, el pasaporte que Él nos ha querido dejar para nuestro caminar por este mundo como ciudadanos del cielo. Es lo que llamamos la esperanza de la vida eterna. Sí, es verdad que tenemos mucho trabajo que hacer aquí en la tierra, pero no podemos olvidar que un día volveremos como Jesús con nuestra verdadera familia, y que lo único que contará entonces será el amor con el que hayamos vivido nuestra misión. Acostumbrémonos a levantar de vez en cuando los ojos en el cielo, desde donde nos mira con amor el Señor, y nos espera.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

